

Lezingen en preek 21 mei 2017 door Mirjam Verschure

Tekst van Marianne Williamson

Onze diepste angst is niet dat we ontoereikend zijn.

Onze diepste angst is dat we oneindig machtig zijn.

Het is ons licht, niet onze duisternis waar we het allerbangst voor zijn.

We vragen ons af: Wie ben ik dat ik briljant, buitengewoon aantrekkelijk, getalenteerd en geweldig zou zijn?

Maar waarom eigenlijk niet? Je bent toch een kind van God?

Je moet je niet kleiner voordoen dan je bent opdat de mensen om je heen zich vooral niet onzeker zouden gaan voelen.

We zijn geboren om de luister van God uit te dragen die in ons woont.

Niet slechts in enkelen van ons, maar in ons allemaal.

Als wij ons licht laten schijnen, geven we anderen onbewust toestemming om dat ook te doen. Als wij bevrijd zijn van onze eigen angst, bevrijdt onze aanwezigheid automatisch anderen.

Lezing: Johannes 16:16-24

Jezus zei: 'Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug.' Daarop zeiden een paar leerlingen tegen elkaar: 'Wat betekent wat Hij nu zegt: "Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug"? En: "Ik ga naar mijn Vader"? Wat betekent "nog een korte tijd"? Wat bedoelt Hij toch?' Jezus begreep dat ze hem iets wilden vragen. Hij zei: 'Proberen jullie te begrijpen wat Ik bedoelde met "Nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug"? Waarachtig, Ik verzeker jullie: je zult huilen en weklagen, terwijl de wereld blij zal zijn. Je zult bedroefd zijn, maar je verdriet zal in vreugde veranderen. Ook een vrouw die baart heeft het zwaar als haar tijd gekomen is, maar wanneer haar kind geboren is, herinnert ze zich de pijn niet meer, omdat ze blij is dat er een mens ter wereld is gekomen. Jullie hebben nu verdriet, maar Ik zal jullie terugzien, en dan zal je blij zijn, en niemand zal je je vreugde afnemen. Dan hoeven jullie mij niets meer te vragen. Maar Ik verzeker jullie: wat je de Vader ook vraagt in mijn naam - Hij zal het je geven. Tot nu toe hebben jullie niets in mijn naam gevraagd, maar vraag het en je zult het ontvangen. Dan zal je vreugde volmaakt zijn.

Lieve mensen,

Als je het verhaal van Jezus al kent, dan weet je wat er gaat gebeuren en dan kun je bijna niet meer voorstellen dat de leerlingen de vragen stellen die ze hebben, zoals we ze vandaag lezen. Wat bedoelt Jezus met 'nog een korte tijd en jullie zien me niet meer, maar kort daarna zien jullie me terug? Als ik dat tegen u zou zeggen, dan gaat u er toch van uit dat ik even op vakantie ga? "Wil Jezus even in zijn eentje op reis dan?" zullen de leerlingen gedacht hebben.

Wij kennen het einde van Jezus' leven al. Maar de leerlingen weten dat op dit moment in het verhaal nog niet en kunnen dat ook niet vermoeden. Jezus doet goede dingen, de

mensen houden van hem, hoe moeten ze weten dat hij gevangen genomen zal worden en aan het kruis zal eindigen?

Het is zo onlogisch voor de leerlingen dat Jezus probeert hen voor te bereiden. Hij heeft het er al een paar keer over gehad: "Eén van jullie zal mij verraden." En: "Waar ik heen ga, kunnen jullie niet komen. Nu ga ik weg, naar Hem die mij gezonden heeft." Dat staat in de hoofdstukken hiervoor. Ondertussen weten we dat Jezus bedoelt dat hij gedood zal worden, maar dat hij daarna zal verschijnen aan zijn leerlingen, die daarmee zullen weten dat Jezus nog steeds leeft.

Jezus weet wat dit met de leerlingen zal doen: "Je zult huilen, maar je verdriet zal in vreugde veranderen." En hij geeft het voorbeeld van een vrouw die een kind baart. "Een vrouw die baart," zegt Jezus, "heeft het zwaar, maar wanneer haar kind geboren is, is ze blij dat er een mens ter wereld is gekomen." De vrouwen onder u die dat hebben meegemaakt, kunnen dat wellicht bevestigen. Ik heb dat zelf nooit meegemaakt, maar ik ben wel eens bij een bevalling geweest, namelijk toen mijn tweelingzus haar derde kindje kreeg. Ik vond het heel bijzonder mee te maken. En inderdaad: mijn zus had het zwaar. En de vreugde toen het kindje geboren was, was overweldigend. Door de tunnel van pijn komt het licht van het leven tevoorschijn, net zoals dat voor Jezus gold.

Ik moet zeggen dat Jezus het in extreme mate heeft meegemaakt: zijn pijn was wel héél erg groot, voordat hij bij het licht uit kwam. Gelukkig hoeven we niet allemaal aan het kruis te eindigen, om daarna het leven zelf te ervaren. Je kunt hem ook begrijpen als je ooit een kind geboort hebt, maar zelfs als je dat niet hebt.

Want kennen we niet allemaal momenten dat je duizend doden sterft, je toch doet wat je te doen staat en je achteraf ervaart er nog steeds te zijn en je je heel goed voelt, omdat je jezelf overwonnen hebt? Kinderen onder ons doen dit het meest. Die doen zoveel nieuwe dingen die ze spannend vinden. Als ze het dan toch doen, zijn ze apetrots. Ik vond het vroeger al eng om de telefoon op te nemen of in mijn eentje naar de donkere schuur te gaan. Hoeveel kinderen vinden het niet spannend om voor het eerst naar school te gaan of voor het eerst naar balletles, of naar voetbal of om op een paard te zitten. Hoe vaak moet je als ouder je kind niet bemoedigend toespreken: "Nu vind je het eng, maar ik weet zeker dat je het leuk vindt als je het doet en wat zal je straks trots op jezelf zijn als je het toch gedaan hebt!"

Het wordt spannend als er iets op het spel komt te staan dat belangrijk voor je is. Je ego zal er alles aan doen om je veilig te houden, om je vooral niet buiten je comfortzone te begeven. En dat ligt voor iedereen op een ander vlak. De een voelt zich vooral veilig als er zekerheid is van veel geld op de bank. De ander is daar minder gevoelig voor, maar wil het altijd erg schoon om zich heen hebben... Een volgende denkt niet zonder partner te kunnen. Een ander zal nooit zijn baan bij de vaste werkgever opzeggen, hoeveel dromen er ook in zijn hoofd zitten met wat hij echt graag zou doen. En, zoals Marianne zegt in haar tekst: heel vele mensen zijn vooral ook bang om met het hoofd boven het maaiveld uit te komen, omdat je hoofd er dan ook afgehakt kan worden. Als ik nou

briljant overkom, word ik dan nog wel geliefd? Al deze dingen zijn zo spannend, omdat ons leven er van af hangt. Dat denkt ons ego ten minste. Als ik geen geld heb, kan ik geen brood kopen en ga ik dood. Als ik geen schoon huis heb, word ik ziek en ga ik dood. Als ik geen partner meer heb, red ik het niet in mijn eentje, als ik geen baan meer heb, kan ik niet leven. Als ik niet meer geliefd ben, omdat ik te briljant ben, wie ben ik dan nog? We weten wel dat het niet zo'n vaart zal lopen, dat we niet meteen dood gaan, maar ons ego is doodsbang. Die stelt zichzelf de vraag: wat is mijn identiteit, wie ben ik zonder geld? Wie ben ik zonder een schoon huis? Wie zou ik zijn zonder mijn partner? Wie ben ik nog als ik geen baan meer heb en mijn eigen bedrijf nog niet staat? Wie ben ik als niemand mij meer wil zien? Je identiteit komt aan het wankelen en daar zijn we doodsbang voor.

Jezus kent dit: Hij was ook bang. Hij heeft niet voor niets gebeden: "Abba, Vader, neem deze beker van mij weg." Maar hij had de kracht om er achteraan te bidden: "Maar laat niet gebeuren wat ik wil, maar wat u wilt."

Soms kun je van binnenuit voelen, dat je echt bang bent, maar dat je iets toch moet doen, als je echt voluit wil leven. Natuurlijk heb ik wakker gelegen toen ik op het punt stond mijn baan als pastoraal werkdokter op te geven en mijn eigen praktijk te starten. Wist ik veel of het zou gaan lopen of niet? Ik was echt bang. En tegelijkertijd had ik ook vertrouwen en wist ik van binnenuit dat ik het moest proberen. Als het niet zou gaan, kon ik altijd nog terug. Maar het was heel eng voor mijn ego: wie zou ik zijn als ik mij niet meer pastor zou mogen noemen? Zouden mensen me dan nog zien staan?

Net zo met mijn relatie: ik heb Peter jaren bij me weggeduwd. Niet omdat hij de ware niet was, maar omdat ik bang was. Die liefde is prachtig, maar als je die eenmaal hebt, kun je die ook kwijtraken... En Peter is 19 ouder dan ik... We weten het natuurlijk niet, maar de kans dat Peter eerder gaat is statisch wel aanwezig. Ik durfde het gewoon niet aan.

Ik geef deze voorbeelden alleen maar even omdat ik maar een mens ben en u ook, dus misschien is het wel herkenbaar. Maar het gaat me om uw leven.

Het echt aangaan van je leven, van je dromen, dat kan angst met zich meebrengen. De meeste mensen kijken namelijk niet alleen vooruit naar wat ze verlangen en waar ze voor willen gaan, maar ze kijken ook achterom, naar wat ze al hebben en wat ze te verliezen hebben. En dat is zo spannend, dat er heel veel mensen zijn die blijven staan, achterom kijken en weer gauw hun oude leven in kruipen. En dat is uw goed recht. Maar als je van binnen voelt dat het leven zelf aan je trekt, en dat het alleen de angst is die je tegenhoudt: dan heb ik hier een waarheid als een koe: het is niet erg om bang te zijn. Het is prima om bang te zijn. Daar hoeft je je beslissing niet van af te laten hangen. Of kort gezegd: angst, toch actie.

Wat zou u graag willen? Welke droom drukt u misschien al heel lang weg, omdat het spannend is? Waarvan voelt u dat u het graag zou willen, maar zegt uw hoofd meteen:

"Doe nou maar niet..." Het kan om iets groots en iets kleins maar toch belangrijks gaan: op welke droombaan durft u niet te solliciteren omdat u bang bent afgewezen te worden. Wat heeft u te doen in de liefde? Moet u wel eens denken aan die vriend van vroeger, maar pakt u de telefoon niet, omdat uw hoofd zegt: "Zit die nou op mij te wachten..." Wilt u eigenlijk nog eens naar een speciale plek op vakantie, maar ziet u op tegen de reis...? Heeft u eigenlijk iets te zeggen tegen een groot publiek, maar durft u dat boek niet te schrijven? Waarin gaat u het leven niet helemaal aan?

Jezus heeft het allemaal al voor ons gedaan: Hij had een boodschap te brengen, Hij genas zieken, ging tegen de autoriteiten in en Hij wist echt wel dat Hij dat met zijn leven zou moeten bekopen. Maar Hij was tijdens zijn leven al dood geweest als Hij zijn leven niet op zijn manier had geleefd. God zij dank was hij niet bang voor zijn eigen licht en heeft hij dat uitgestraald in zijn leven. En zelfs na zijn dood aan het kruis bleek Hij springlevend te zijn. Dat is een aanmoediging voor ons om ons licht ook uit te stralen. Amen.